

Ba là người Thầy đầu tiên

ISSN: 2734-9195

15:29 24/01/2026

Ba từng nói rằng muốn làm tốt mọi việc, cần chăm chỉ, cẩn thận và có trách nhiệm, những điều ấy hiện diện trong tất cả những gì ba dành cho tôi, trong ánh mắt luôn dõi theo từng bước trưởng thành của tôi qua năm tháng.

Trong cuộc đời mỗi người, ai cũng có một người thầy đầu tiên. Không phải lúc nào họ cũng đứng trên bục giảng, cầm phấn trắng viết bảng đen, mà có khi chỉ là người âm thầm dạy dỗ bằng tình yêu thương trải dài qua năm tháng. Với tôi, người thầy đầu tiên ấy là ba.

Ba tôi là công nhân lái máy ở trạm máy kéo. Từ đôi bàn tay thô ráp và lấm lem dầu mỡ, ba đã tự làm cho tôi một chiếc xe cút kít ba bánh. Chiếc xe không sơn phết, không nhẵn nhụi như đồ ngoài chợ. Những mối hàn còn sần sùi, tay cầm quần bằng vải cũ để khỏi rát tay.

Vậy mà với tôi, đó là cả một thế giới tuổi thơ. Tôi đẩy chiếc xe chạy quanh sân, chở đất, chở cát, chở những giấc mơ con nít đi từ góc này sang góc khác.

(Ảnh: Internet)

Lớn hơn một chút, ba dạy tôi đi xe đạp hai bánh của người lớn. Chiếc xe cao quá tầm chân, tôi phải nghiêng người mới với tới bàn đạp.

Ba giữ chặt yên sau, vừa đi vừa nhắc: “Cứ nhìn thẳng mà đạp”. Tôi run rẩy, loạng choạng, nhiều lần suýt ngã. Mỗi lần như thế, bàn tay ba lại kịp thời giữ lấy. Có ba ở phía sau, tôi yên tâm đạp xe và tự mình đi được lúc nào không hay. Ngoái đầu lại, tôi mới biết ba đã buông tay và lặng lẽ dõi theo tôi. Giữa cuộc đời nhiều chông chênh, ký ức về buổi chiều tập xe ấy vẫn nhắc tôi nhớ: muốn vững vàng, trước hết phải dám tự đạp về phía trước.

Những công việc nặng nhọc không làm ba mệt mỏi. Khi về đến nhà, ba vẫn dành thời gian cho cô con gái bé bỏng, nhất là khi tôi chuẩn bị vào lớp Một. Ba tự làm que tính cho tôi học toán. Hình ảnh ba ngồi vót từng đoạn tre vẫn in đậm trong ký ức tôi. Ba không giảng giải dài dòng. Ba chỉ đặt những thanh tre nhỏ xuống bàn, tách ra, gom lại, rồi để tôi tự làm theo. Mỗi lần tôi đếm sai, ba không trách, chỉ kiên nhẫn làm lại, đến khi tôi hiểu mới thôi.

(Ảnh: Internet)

Những đêm hè, lũ muỗi vo ve khắp nhà khiến tôi khó tập trung. Ba tận dụng bao tải cũ của mẹ, quấn quanh chân tôi để tôi yên tâm ngồi học. Chỗ ngồi nhỏ bé của tôi trở thành một “pháo đài” giản dị. Ba không bao giờ để tôi học một mình. Dù đôi mắt đã mỏi sau một ngày dài, ba vẫn ngồi bên cạnh, lặng lẽ dõi theo từng con chữ, từng phép tính. Chỉ khi tôi học xong, ba mới yên tâm đi ngủ.

Ba còn dạy tôi đọc thơ, đọc văn. Những câu thơ ngây ngô của tôi được ba sửa từng chữ, từng dấu câu, cẩn thận như cách ba mài nhẵn từng chiếc que tính để vừa tay cầm. Ba kể cho tôi nghe những câu chuyện cổ tích, từ Tấm Cám, Thạch Sanh đến những ngày tháng gian khổ ở công trường thủy điện Sông Đà. Những câu chuyện ấy không chỉ mở rộng trí tưởng tượng, mà còn lặng lẽ gieo vào tôi sự nhẫn nại và quyết tâm.

Thấy sách vở tôi có phần lộn xộn, để trong ngăn bàn nhỏ không xuể, ba tự tay đóng cho tôi một giá sách treo tường. Những thanh gỗ mộc mạc ghép lại, thô kệch nhưng chắc chắn. Mỗi khi đặt sách lên, tôi đều nghe thấy tiếng cọt kẹt quen thuộc. Chiếc giá sách không đẹp, nhưng luôn bền bỉ nâng đỡ từng cuốn sách, từng vở toán, vở văn mà ba đã cẩn thận bọc bì mỗi đầu năm học.

Ngày tôi đỗ đại học, ba đưa tôi đi nhập trường bằng chiếc xe máy cũ vì sợ tôi mệt. Ngồi sau tấm lưng vững chãi của ba, tôi nghe ba dặn dò những điều giản dị về cách sống tự lập, biết tự giác và cẩn thận khi xa nhà. Sau khi làm xong thủ tục nhập học và tìm được nhà trọ ưng ý, ba mới yên tâm trở về. Trước khi đi, ba dúi vào tay tôi ít tiền tiêu vặt, ánh mắt nheo lại, cố nén bao lo lắng. Không nói thêm lời nào, ba phóng xe đi, bỏ lại tôi đứng một mình với nỗi nhớ nhà chợt dâng lên. Tôi đứng nhìn theo, lần đầu cảm nhận rõ ràng sự rời xa vòng tay chở che ấy.

Ba từng nói rằng muốn làm tốt mọi việc, cần chăm chỉ, cẩn thận và có trách nhiệm, những điều ấy hiện diện trong tất cả những gì ba dành cho tôi, trong ánh mắt luôn dõi theo từng bước trưởng thành của tôi qua năm tháng.

Với tôi, người thầy đầu tiên và quan trọng nhất trong cuộc đời này chính là ba - người dạy tôi bằng chính cách sống của Ba.

Tác giả: **Trà Đông**